

Andrle, Korec, Passer a Wieshaupt o strahovském stadionu a žižkovském nádraží

Author: Petr Bým | Published: 18.09.2013

Výsledky naší miniankety jsou přinejmenším zajímavé. Už proto, že všichni oslovení mají za sebou nebo v chodu skutečně velké projekty (bytové komplexy, novou kancelářskou čtvrť či mega-revitalizaci tzv. brownfields), přičemž Leoš Andrle a Sekyra Group pracují na rozvoji celých velkých územních celků (Rohanský ostrov, smíchovské nádraží) a v lokalitě žižkovského nákladového nádraží jsou přímo angažováni. Respondenti přes tyto společné zkušenosti téma pojednali velmi různě, zjevně podle své letory.

Leoš Andrle, Sekyra Group

Žižkovské nákladové nádraží

To bych nejraději konvertoval na retail ve vnitrobloku a obtížně využitelná křídla bych nabídl veřejným institucím pro neziskové využití - galerie, klubová kina, archivy a podobně, pokud možno přístupné veřejnosti. Výsledný mix spolu s přilehlými veřejnými plochami by mohl být velmi atraktivní pro Pražany i pro turisty. Myslím, že by tu mohlo dojít k ojedinělé kumulaci veřejných ploch celoměstského významu, nákupních možností a kulturního programu, a tedy všestrannému synergickému efektu. Jedna funkce by podporovala život té druhé. Takto můžeme mít prázdnou budovu, prázdný park a prázdný obchodák ...

Strahovský stadion

Jsem možná příliš deformován profesí, ale ponechal bych jen část, torzo stadionu a sportoviště v rozumné míře, aby mohla být efektivně užívána a spravována. Tribuny by mohly sloužit k nějakým open-air akcím. Zbytek pozemku bych zastavěl architektonicky kvalitními viladomy a bytovými domy. Myslím, že to místo má podobný potenciál jako třeba Baba. Pokud by ovšem revitalizace obou areálů byla financována z fondů EU, asi bych byl ve svých vizích odvážnější.

Evžen Korec, Ekospol

Naše společnost investuje zásadně do pozemků v takových lokalitách, které mají transparentní a

vypořádané vlastnické vztahy a je jasné, co a za jakých podmínek na nich může stát. Z tohoto důvodu je pro nás vaše otázka opravdu velmi hypotetická, protože za současných podmínek bychom ani do jednoho ze zmíněných pozemků neinvestovali. Nicméně - pokud bychom měli naprosto volné ruce, nedovedu si představit, že bychom na těchto místech postavili něco jiného než byty. Domnívám se, že i do podobných lokalit - brownfieldů v širším centru města - patří především funkce bydlení. A tím myslím cenově dostupné bydlení s optimalizovanými a praktickými dispozicemi a vysokým poměrem cena/kvalita, zkrátka byty pro obyčejné lidi. Rozhodně bychom pozemky nevyužili k výstavbě rádobý luxusních a předražených bytů, jejichž kupce bychom pak museli hledat mezi úzkými cílovými skupinami a cizinci.

Radim Passer, Passerinvest

Strahovský stadion

Tento objekt bych prohlásil za kulturní památku Česka č. 1, protože se jedná o mimořádnou vzpomínku na zlaté časy prosperity, kdy zítra znamenalo včera. Vláda naší „pravicové“ polistopadové garnitury nám přináší naději, že v brzké budoucnosti budeme moci opět se zatajeným dechem sledovat slavná spartakiádní vystoupení. Proto by bylo velkou škodou tuto ojedinělou památku neochránit. Bývalá, dech beroucí vystoupení například příslušníků lidové armády, budou moci být ještě obohacena o mnohá vystoupení novodobých elit českého národa. Neměli by mezi nimi chybět zastánci téměř dokonalých postmoderních morálních hodnot vedoucích celou společnost jenom k lepším zítřkům: smíšené družstvo parlamentního ochotnického souboru; protikorupční lobbyisté zbavující tuto zemi zbytečných finančních přebytků; tradiční rodiny s dětmi, kde počet tátů v jedné rodině musí být logicky sudý; skromně oblečení pedofilové hrající si s mláďaty plyšových medvídků a v neposlední řadě by naši drazí bisexuální politici předvedli vrcholné číslo s modelem Mount Everestu, na jehož vrcholu by se nacházel hrdě až arogantně tyčící se tenisový kurt.

Nákladové nádraží Žižkov

V žádném případě nebourat. Mělo by na věčné časy uctívat mou památku. Za vlády moudrého bolševika tam přijížděly vagóny plné melounů až z exotického Bulharska - a já jsem je vlastníma rukama vykládal. Jak by to někdo dnes mohl chtít zbourat?! Navíc dnešní doba je jiná. Místo bolševické prosperity máme demokratickou recesi. Banky po nás chtějí stále více vlastního kapitálu, stále více melounů. A kde je máme pořád brát? Takže každé den ráno pilně docházím na Nákladové nádraží Žižkov a čekám na svůj vysněný vlak s melouny. Moc se těším na opravdu velký vagón plný melounů, který nám umožní realizovat náš nejnovější projekt, kterým je totální přestavba pražského hradu. Tak mi to nádraží, prosím, nebourejte!

Pavel Weishaupt, CODECO

Nákladové nádraží Žižkov

Udělal bych vše pro posunutí stanice metra trasy D přímo do tohoto areálu - namísto Basilejského náměstí. Součet plochy areálu nádraží a okolních rezidenčních ploch (hřbitovy nepočítaje) vytváří potenciální kapacitu nové městské části až s 55 000 obyvateli. Muselo by tedy jít nejen o nové byty, ale i o kompletní městskou vybavenost pro další „okresní“ město uvnitř Prahy. A mělo-li by to fungovat - dopřál bych si alespoň jednu významnou a užitečnou městskou či státní investici do středu tohoto nového města. Ať už knihovnu, národní stadion či nějakou vládní budovu, ty by pak působily jako akcelerátor dalšího rozvoje lokality. Jasnou inspirací je mi v tomto směru chování otců města mezi válkami. Soudní budova na Pankráci či areál vysokých škol v Dejvicích odstartovaly dynamický rozvoj do té doby ladem ležících ploch. Proto

bych vypsal mezinárodní urbanistickou soutěž na koncept zastavovacího plánu a podle vítězného řešení bych teprve rozprodával jednotlivé „ostrovy“ určené k zástavbě.

Strahovský stadion

Na Strahovský kopec bych obnovil trolejbusovou linku z Václavského či Jungmannova náměstí. Jako majitel celého Strahova - stadionu a studentských kolejí - bych pak našel na vhodném okraji Prahy (třeba ve Vysočanech) plochu pro studentský kampus, do kterého bych posléze přesunul ubytovací kapacity Strahova a získal tak i nové učebny, ateliery, laboratoře a podobně. Pak bych na vrcholu strahovského kopce s opravdu volnými rukama postupoval obdobně jako na Žižkově. Bohužel, v našem nemocném prostředí jsou takovéhle sny předem odsouzeny k zapomenutí.

18.09.2013 08:00, Petr Bým